

פרשת מסעי גליון מס' 111

אור ישראל

דבר העורך

כתוב בפרשה "ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם" (לג, ב) נשאלת השאלה שכל אחד מרגיש בה, למה בתחילת הפסוק נאמר קודם מוצאיהם למסעיהם, ובסוף הפסוק נאמר מסעיהם למוצאיהם? ועונה על זה המגיד מדובנא כהרגלו במשל- מעשה בילד שכבר בגיל צעיר התייתם מאמו, והאב נשא אישה אחרת. אך לצערו הבן לא מצא שפה משותפת עם אמו וכל ימי נערותו עברו בעצב גדול.

אך שהגיע הילד לפרקו האב נע לעיר החוקה למצוא לו שידוך ואכן מצא בחורה בעלת מידות טובות ויראת שמים שמתאימה לו ושניהם התארסו. לאט לאט הגיע מועד החתונה והאב והבן יצאו בעגלה לדרך עם בגדים מתנות וכלים. העגלה לא הרחיקה מהעיר וכבר שואל הבן את העגלון- "כמה קילומטרים כבר התרחקנו מהעיר?" והעגלון עונה לו. וכן הדבר חוזר כמה פעמים. וכן גם נוהג האב לשאול שאלות דומות, אך בניגוד לבן הוא שאל- "כמה קילומטרים נשאר עוד לעיר?"

למעשה יש הבדל בצורת חשיבתם כמו בדיבורם, משום שלבן לא צפוי מה יהיה איתו, לא יודע איזה אושר ושמחה תבוא לו, הוא יודע דבר אחד שרק הוא עוזב את המקום שבו היה לו רע ומר. לכן שואל כל הזמן כמה עוד עברנו מהעיר. אך האב שיודע מה מחכה לבנו ממילא מצפה עוד כמה זמן נגיע למקום יעדנו.

כך עם ישראל, מבחינתם דמתה יציאת מצרים ליציאתו של הבן החורג, שהרי לא ידעו מהי קדושה, ארץ ישראל ומהם חיי תורה, וידעו רק כמה יציאת מצרים הייתה רעה לגביהם, לפיכך אומר הפסוק - "מסעיהם למוצאיהם" - שמטרת המסע הייתה רק למוצאיהם לצאת ולברוח ממצרים. לעומתם משה רבנו שידע כמה טוב יהיה להם בארץ, איזה חיים מאושרים יהיו להם עם חיי קדושה ולכן נאמר- "ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם" - יציאתם הייתה למען המטרה של למסעיהם- לנסוע ולהגיע לחיים של תורה בארץ הקודש.

עכשיו מובן למה יש שינוי בפסוק בין תחילתו לסופו.

**שבת שלום!
העורך**

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותיהם ביד משה ואהרן" (לג, א)

אמרו חכמינו זכרונם לברכה גלות מכפרת עוון ואלה המסעות עוון לכפר על עוונות הנשארים מארץ מצרים על מה שהיו מתלוננים בכל מסע ומסע על השם ועל משה, עוד אמרו חכמינו זכרונם לברכה שאלו המסעות רמז לארבע גלויות דהינו א'לה מ'סעי בני ישראל ראשי תיבות שלהם א'דום, מ'ד'י, ב'ב'ל, י'זן.

וגלות מצרים כבר עבר ומי שמקבל על עצמו ייסורין ומכתת רגליו והולך ממקום למקום ללמוד תורה מכפר עוונות הנסתרים שיש לאדם אבל עוונות הידועים על האדם צריך וידוי תענית, תשובה, ועל ידי זה זוכה שיבוא לו ייסורים שאין בהם בטול תורה, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל ייסורים שאין בהם בטול תורה ולא בטול תפילה נקראים ייסורים של אהבה, והמסעות הן ייסורים של אהבה, ומכפרים על העוונות הנסתרים מהאדם ויש לפעמים שהקדוש ברוך הוא שולח צרות לרבים בכדי שיתגדל שמו בין הגויים ההראות להם שיש פטרון לישראל ואנחנו עמו וצאן מרעיתו וזה תלוי בדור ובמקום כפי מה שהקדוש ברוך הוא יודע.

(אהבת חיים)

"והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה" (לה, יא)

אמר הצדיק ר' יצחק מאיר אלטר מגור בעל חידושי הרי"ם חידוש נפלא מפסוק זה: מעניין ערי מקלט לומדים כיצד עלינו לנהוג עם יהודי שעבר עבירה חמורה, שהרי רוצח שבטעות הרג אדם, יש לנו ציווי לדאוג לו לעיר מקלט, כדי שידע שעדיין לא אבדה תקוותו.

כך גם צריכים אנו לנהוג עם חוטאים, שיש לקרבם ולהדריכם בדרך העולה בית ה'.

מעשה שהיו רבנים יחד עם הגאון הצדיק רבי יוסף חיים זוננפלד צוק"ל ושם דיברו לגבי מחריבי הדת של אותם הימים. ותוך כדי התלהבות, אחד הרבנים התבטא בחריפות על יהודי אחד רשע, "הלוואי ויאבד זכרו!"

"חלילה!" נזעק ר' יוסף חיים, "אסור לומר כך על יהודי! רק על עמלק נצטוונו לאבד את זכרו!"

(מיד מלכים)

הקדשות

לבריאות ולהצלחה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סולייכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת ג'מילה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. **לרפואת:** הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה, הרב ישראל משה בן ציפורה פייגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל בריינדל הינדא. **לש"ק:** מרים בת חנה חיה. **לזיווג חתן:** ז'ואל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

זמני השבת

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
19:15	20:17	בני ברק
19:00	20:14	י-ם
	20:52	

חיפור השרון

הדוד שנתן 5000 ₪

שאלה מעניינת, אחת מני רבות, התעוררה בעקבות הפגנת יוצאי אתיופיה לפני מספר שבועות, שיצרה כזכור פקקי התנועה רבים. וכך סיפר מגיד המישרים הגאון רבי שלמה לוינשטיין בשיעורו:

באחת החתונות שהתקיימה באותו ערב, נתקע הרכב של התזמורת בפקק ובושש מלהגיע, בעוד באולם הסמוך בו התקיימה חתונה נוספת, יצאו אנשי התזמורת מוקדם יותר, וכך הספיקו להגיע מבעוד מועד.

מששמע בעל השמחה השכן על המצב העגום השורר באולם הסמוך, נגע ללבו צערם של החתן והכלה, ואז צץ במוחו רעיון נפלא – מדוע שהתזמורת בשמחה שלו, לא תוכל להישמע גם באולם השני? וממחשבה למעשה, עד מהרה נמשכו חוטים בין שני האולמות, ומערכת ההגברה באולם השני החלה להשמיע גם היא את נגינת התזמורת שבאולם הראשון, וכך רקדו באי שתי החתונות לקול אותם צלילים ואותם שירים, והשמחה היתה שלימה.

והנה באמצע החתונה הגיע ראש הישיבה של החתן לאולם הראשון, כאשר מיד עם בואו החלה התזמורת לפצוח בניגון המקובל "ימים על ימי מלך תוסיף". בדיוק באותו רגע באולם השני, נכנס דודו הזקן של החתן והחל לרקוד עמו במרכז מעגל הריקודים. ואז, כאשר שמע את התזמורת פוצחת בניגון "ימים על ימי מלך", התרגשותו לא ידעה גבול... הוא היה סבור כי הניגון מושר לכבודו, ולא ידע על כל מה שהתרחש, וכי הניגונים המושמעים באולם זה הם של התזמורת מהאולם הסמוך.

אולם לטעות המשעשעת הזאת היתה השלכה רצינית... הדוד הזקן, שהיה נרגש כולו, יצא מגדרו, ובמקום לתת צ'ק על סך 500 שקלים כהרגלו, כמתנת נישואין לאחיינו, רשם צ'ק על סך 5000 שקלים והגישו לזוג הצעיר! החתן המופתע הבין מיד מה קרה כאן, ומה פשר הנדיבות הגדולה, ובליבו התעורר ספק – האם אכן מותר לו לקחת את הצ'ק הנכבד? והרי לאמתו של דבר השיר לא היה לכבודו של הדוד הזקן, אדרבה, הציבור שמסביב היה משועשע מכך שהדוד סבור שהשיר הוא לכבודו...

הרב לוינשטיין, שאליו פנה החתן בשאלה, ניגש לשאול בדבר את אחד מפוסקי הדור שליט"א, שהשיב לו כי אין חשש להשתמש בכסף. והנימוק? מעניין במיוחד ומעורר מחשבה: בעולם הזה, גם כבוד 'אמיתי' לכאורה, אינו אמיתי, אלא מדומה. ואם כן אין כל נפקא מינה בין כבוד שנראה אמיתי לכבוד של טעות ...

העלון מוקדש לרפואת לואיזה חיה בת זקלין בתושחי"

העלון בחסות

קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים
לאנ"ש ב-30% הנחה.
טיפול בוקר ע"י רופאה
(אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של
ספרי הטיב הנמכרים
ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו את העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש" (לה, כה)

עד מות הכהן הגדול. קטוא צא להשקות שכינה ציטראל ולהאריך ימיהם, והכוח צא לסלק את השכינה מיטראל ומקאר את ימי החיים, אינו כדאי שיהא לפני כהן גדול. דבר אחר, לפי שהיה לו לכהן גדול להתפלל, שלא תארע תקלה זו ליטראל בחייו: (רש"י)

טיב הרש"י שאל, מה הקשר בין זה שהכהן לא התפלל שהרוצה יהיה מוסגר? ועוד, מה הקשר בין מיתת כהן גדול לשחרור רוצח בשגגה? ותירץ על שאלה א', על פי דברי הכלי יקר שכתב, שישב שם עד מות הכהן הגדול לפי שאהרן מידתו השלום, על כן היה לו להתפלל על בני דורו, על כן ישב שם עד מות הכהן הגדול, ואז יתפלל הוא וכל ביתו על מיתת הכהן הגדול כדי שיחזור במהרה לביתו.

ועל שאלה ב' תירץ ע"פ דברי האבן עזרא שכתב, עד מות הכהן הגדול, כי הוא יכפר בעד ישראל, וזה המאורע אירע בימיו.

שמנה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמנה לחמו'

"ויחננו ב'הרי' ה'עבריים' ל'פני' נ'ב'ו" (לג, מז) ר"ת נבהלו וסי"ת וימיו. ששם שמעו שימיו של משה יהיו כלים ושם ימות, לכן נבהלו על גמר ימיו של משה.

"ונשיא אחד נשיא אחד" (לד, יח) לרמז גם על שני המשיחים, משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, "ונשיא אחד" בגי' והוא המשיח ע"ה "נשיא אחד" בגי' זה המשיח ע"ה ר"ל אחד משיח בן דוד, ואחד משיח בן יוסף.

"ולא תטמא את הארץ" (לה, לד) ולא אמר "ולא תטמאו" לרבים, לומר לך שאפ"י איש אחד חוטא יוכל לטמא את הארץ, ומכריע את כולם לכף חובה.

בבדיחותא

מובא בתענית פרק ד' משנה ו':
"משנכנס אב ממעטין בשמחה."
יה"ר שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו. אמן.

לברואג ולכל עניי העלון ניגן אפנוג אפלי- 055-6763984
או אמייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM